

ET

ET

ET

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 21.11.2008
KOM(2008) 715 lõplik

2008/0219 (CNS)

Ettepanek

NÕUKOGU DIREKTIV,

**hobuslaste liikumist ja kolmandatest riikidest importimist reguleerivate
loomatervishoiunõuete kohta**

(kodifitseeritud versioon)

(komisjoni esitatud)

SELETUSKIRI

1. Kodanike Euroopa jaoks peab komisjon oluliseks ühenduse õigust lihtsustada ja selgemaks muuta, nii et see oleks kodanikule loetavam ja kättesaadavam; see annab kodanikule parema võimaluse talle antud õigusi kasutada.

Seda eesmärki ei ole võimalik saavutada, kuni arvukad sätted, mida on korduvalt ja sageli oluliselt muudetud, asuvad laiali, osad esialgses õigusaktis ja osad muutvates õigusaktides. Nii tuleb kehtiva õiguse kindlakstegemiseks uurida ja võrrelda suurt hulka õigusakte.

Muudetud õigusaktide kodifitseerimine on seega oluline ühenduse õiguse selguse ja loetavuse saavutamiseks.

2. 1. aprillil 1987. aastal otsustas¹ komisjon anda oma talitustele ülesande kodifitseerida kõik õigusaktid hiljemalt kümnenda muudatuse järel. Komisjon rõhutas, et see on minimaalne nõue ning et ühenduse õiguse arusaadavuse ja selguse jaoks tuleks talitustel püüda nende vastutusalas olevaid tekste kodifitseerida veel tihedamini.
3. Seda kinnitati Edinburghi Euroopa Ülemkogu eesistuja järeldustega detsembris 1992², rõhutades kodifitseerimise tähtsust, mis annab õiguskindlust konkreetsel ajahetkel asjas kohaldamisele kuuluva õiguse osas.

Kodifitseerides tuleb täpselt järgida ühenduse tavapärast seadusloomemenetlust.

Kuna kodifitseeritavatesse õigusaktidesse ei või teha sisulisi muudatusi, otsustasid Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon 20. detsembri 1994. aasta institutsioonidevahelises kokkuleppes, et kodifitseeritavate õigusaktide kiiremaks vastuvõtmiseks võib kasutada kiirendatud menetlust.

4. Käesoleva ettepaneku eesmärk on kodifitseerida nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiiv 90/426/EMÜ hobuslaste liikumist ja kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiunõuete kohta³. Uus direktiiv asendab sellesse inkorporeeritud õigusaktid⁴; käesolevas ettepanekus on säilitatud kodifitseeritud õigusaktide sisu ja nende kokkupanemisel on tehtud ainult kodifitseerimiseks vajalikud vormilised muudatused.
5. Kodifitseerimise ettepanek on koostatud direktiivi 90/426/EMÜ ja selle muutmisaktide eelneva konsolideerimise alusel kõikides ametlikes keeltes, mis on teostatud Euroopa Ühenduste Ametlike Väljaannete talituse poolt andmetöötluse abil. Juhul kui artiklitele on antud uued numbrid, siis vastavus vanade ja uute numbrite vahel on näidatud tabelis, mis on kodifitseeritud direktiivi VI lisas.

¹ KOM(87) 868 PV.

² Vt järelduste A osa 3. lisa.

³ Teostatud vastavalt komisjoni teatisele Euroopa Parlamendile ja nõukogule - *acquis communautaire* i kodifitseerimisest KOM(2001) 645 lõplik.

⁴ Vt käesoleva ettepaneku V lisa A osa.

Ettepanek

NÕUKOGU DIREKTIIV,

hobuslaste liikumist ja kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiunõuete kohta

(kodifitseeritud versioon)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit ☒ 37 ☒ ,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,¹

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiivi 90/426/EMÜ hobuslaste liikumist ja kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiunõuete kohta² on korduvalt³ oluliselt muudetud. Selguse ja otstarbekuse huvides tuleks kõnealune direktiiv kodifitseerida.

↓ 90/426/EMÜ põhjendus 1
(kohandatud)

- (2) Hobuslased kuuluvad elusloomadena asutamislepingu ☒ I ☒ lisa esitatud toodete loetelusse.

¹ ELT C [...], [...], lk [...].

² EÜT L 224, 18.8.1990, lk 42.

³ Vt V lisa A osa.

↓ 90/426/EMÜ põhjendus 2
(kohandatud)

- (3) Hobuslaste toodangu ratsionaalse arendamise tagamiseks ning sel viisil kõnealuse sektori tootlikkuse suurendamiseks tuleks ühenduse tasandil sätestada eeskirjad, mis reguleerivad hobuslaste liikumist liikmesriikide vahel.
-

↓ 90/426/EMÜ põhjendus 3

- (4) Hobuslaste ja eriti hobuste aretamine ja kasvatamine kuulub põllumajandussektorisse; see on tuluallikas põllumajandusega tegeleva rahvastikuosa ühele osale.
-

↓ 90/426/EMÜ põhjendus 4

- (5) Loomatervishoiunõuete erinevused liikmesriikides tuleks kaotada, et soodustada hobuslaste ühendusesisest kaubandust.
-

↓ 90/426/EMÜ põhjendus 5
(kohandatud)

- (6) Ühendusesisese kaubanduse harmoonilise arengu soodustamiseks tuleks tagada ühenduse süsteem kolmandatest riikidest importimise reguleerimiseks.
-

↓ 90/426/EMÜ põhjendus 6

- (7) Samuti tuleks reguleerida nõudeid, mis käsitlevad identifitseerimisdokumendiga hobuslaste liikumist riigi territooriumil.
-

↓ 90/426/EMÜ põhjendus 7
(kohandatud)

- (8) Kaubanduse jaoks peaks hobuslased nakkushaiguste leviku vältimiseks vastama teatavatele loomatervishoiunõuetele. Eelkõige oleks asjakohane ette näha võimalus sätestada piiravad meetmed piirkondade kaupa.
-

↓ 90/426/EMÜ põhjendus 8
(kohandatud)

- (9) Samadel põhjustel tuleks sätestada transporditingimused võttes arvesse nõukogu määrusega (EÜ) nr 1/2005 sätestatud loomade heaolu tingimusi⁴ .
-

⁴ ELT L 3, 5.1.2005, lk 1.

↓ 90/426/EMÜ põhjendus 9
(kohandatud)

- (10) Kõnealuste nõuete täitmise tagamiseks tuleks sätestada, et riiklik veterinaararst annab välja veterinaarsertifikaadi, mis on hobuslastega kaasas kuni sihtkohani.
-

↓ 90/426/EMÜ põhjendus 10
(kohandatud)

- (11) Sihtliikmesriigi läbiviidava kontrolli korraldamine ja järelevalve ning rakendatavad kaitsemeetmed on sätestatud nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiivis nr 90/425/EMÜ, milles käsitletakse ühendusesiseses kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes seoses siseturu väljakujunemisega kohaldatavaid veterinaar- ja zootehnilisi kontrolle⁵ .
-

↓ 90/426/EMÜ põhjendus 11

- (12) Tuleks sätestada komisjonipoolse kontrolli võimalus; sellised kontrollid tuleks teha koostöös pädevate siseriiklike asutustega.
-

↓ 90/426/EMÜ põhjendus 12

- (13) Kolmandatest riikidest importimisel kohaldatavate ühenduse sätete määramiseks tuleb koostada nimekiri kolmandatest riikidest või nende osadest, kust võib hobuslasi importida.
-

↓ 90/426/EMÜ põhjendus 13
(kohandatud)

- (14) Nende riikide valik peaks põhinema üldistel kriteeriumidel, nagu näiteks eluskarja tervislik seisund, veterinaarteenistuse korraldus ja volitused ning kehtivad veterinaareeskirjad.
-

↓ 90/426/EMÜ põhjendus 14

- (15) Ka ei tohiks importida hobuslasi riikidest, kus esineb nakkuslikke loomahaigusi, mis on ohtlikud ühenduse eluskarjale, või mis on olnud sellistest nakkushaigustest vabad liiga lühikest aega. Need kaalutlused kehtivad ka importimisel kolmandatest riikidest, kus loomi vaktsineeritakse selliste haiguste vastu.
-

↓ 90/426/EMÜ põhjendus 15
(kohandatud)

- (16) Kolmandatest riikidest importimisel kohaldatavaid üldtingimusi tuleks täiendada asjaomaste riikide loomade tervisliku seisundi olukorra alusel koostatud

⁵ EÜT L 224, 18.8.1990, lk 29.

eritingimustega. Eritingimuste aluseks olevate kriteeriumide tehnilise laadi ja mitmekesisuse tõttu peab nende määratlemiseks olema võimalus kasutada paindlikku ja kiiret ühenduse menetlust, mille puhul komisjon ja liikmesriigid teevad tihedat koostööd.

↓ 90/426/EMÜ põhjendus 16
(kohandatud)

- (17) Standardvormis sertifikaadi esitamine hobuslaste impordi puhul on mõjus viis kontrollida ühenduse eeskirjade kohaldamist. Need eeskirjad võivad sisaldada erisätteid, mis võivad varieeruda sõltuvalt asjaomasest kolmandast riigist, ning seda tuleks võtta arvesse sertifikaatide standardvormide koostamisel.

↓ 90/426/EMÜ põhjendus 17
(kohandatud)

- (18) Komisjoni ning komisjoni nimetatud liikmesriikide veterinaaria eksperdid peaksid vastutama selle eest, et kontrollitakse käesoleva direktiivi nõuete järgimist, eelkõige kolmandates riikides.

↓ 90/426/EMÜ põhjendus 18
(kohandatud)

- (19) Impordikontroll peaks hõlmama ka hobuslaste päritolu ja tervislikku seisundit.

↓ 90/426/EMÜ põhjendus 23
(kohandatud)

- (20) Käesoleva direktiivi kohaldamiseks vajalikud meetmed tuleb vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsuses nr 1999/468/EÜ sätestatud komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlustele⁶.

↓

- (21) Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis on seotud V lisa B osas esitatud direktiivide ülevõtmise tähtaegadega,

⁶ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

↓ 90/426/EMÜ

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

PEATÜKK I

Üldsätted

Artikkel 1

↓ 90/426/EMÜ (kohandatud)

Käesolevas direktiivis sätestatakse loomatervishoiunõuded elushobuslaste liikumiseks liikmesriikide ☒ sees ja ☒ vahel ja nende impordimiseks kolmandatest riikidest.

↓ 90/426/EMÜ

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) “ettevõte” — põllumajandusettevõte või treeningkeskus, tall või mis tahes ruum või rajatis, kus tavapäraselt peetakse või aretatakse hobuslasi sõltumata nende kasutusala-
- b) “hobuslane” — looduslik või kodustatud kabjaline (sh sebra) või eesel või kõnealuste liikide ristamisel saadud järeltulija;
- c) “registreeritud hobuslane” — nõukogu direktiivis 90/427/EMÜ⁷ määratletud tähenduses registreeritud hobuslane, kes tehakse kindlaks identifitseerimisdokumendi alusel, mille on välja andnud:
 - i) hobusekasvandus või looma päritoluriigi muu pädev asutus, kes peab tõuraamatut või asjaomase loomatõu registrit;
 - ii) või mis tahes rahvusvaheline liit või organisatsioon, kes tegeleb võistlus- või võidusõiduhobustega;

↓ 90/426/EMÜ (kohandatud)

- d) “tapmiseks ettenähtud hobuslane” — hobuslane, kes transporditakse otse või pärast heakskiidetud ☒, artiklis 7 nimetatud kogumiskeskuse ☒ läbimist tapamajja ning tapetakse;

⁷ EÜT L 224, 18.8.1990, lk 55.

↓ 90/426/EMÜ

- e) “aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslane” — punktides c ja d nimetatata hobuslane;
- f) “hobuste aafrika katkust vaba liikmesriik või kolmas riik” — liikmesriik või kolmas riik, mille asjaomasel territooriumil ei ole kahe viimase aasta jooksul esinenud hobuste aafrika katku kliinilisi, seroloogilisi (vaksineerimata hobuslaste puhul) ega epidemioloogilisi tunnuseid ning kus loomi ei ole kõnealuse haiguse vastu vaksineeritud eelneva 12 kuu jooksul;
- g) “teatamiskohustuslik loomataud” — I lisas loetletud taud;
- h) “riiklik veterinaararst” — liikmesriigi või kolmanda riigi pädeva keskasutuse poolt ametisse nimetatud veterinaararst;
-

↓ 90/426/EMÜ (kohandatud)

- i) “ajutine import” — kolmandast riigist pärit registreeritud hobuslaste staatus, kes on ühenduse territooriumile imporditud vähem kui 90 päevaks, aeg määratakse kindlaks artikli 21 lõikes 2 ☒ osutatud ☒ korras sõltuvalt ☒ tervise olukorrast ☒ päritoluriigis.

II PEATÜKK

Hobuslaste liikumise eeskirjad ☒ liikmesriikide sees ja vahel ☒

↓ 90/426/EMÜ

Artikkel 3

Liikmesriigid lubavad registreeritud hobuslastel oma territooriumil liikuda või neid teise liikmesriiki saata üksnes juhul, kui need vastavad artiklites 4 ja 5 sätestatud nõuetele.

Sihtliikmesriikide pädevad asutused võivad siiski teha üldisi või piiratud erandeid selliste hobuslaste liikumise puhul:

- kellega ratsutatakse või jalutatakse sportimise või vaba aja veetmise eesmärgil piki ühenduse sisepiiride lähedal asuvaid teid,
- kes osalevad kultuuri- vm üritustel või tegevustes, mida korraldavad ühenduse sisepiiride lähedal asuvad volitatud kohalikud asutused,
- kes on ette nähtud üksnes ajutiseks karjatamiseks või tööks ühenduse sisepiiride lähedal.

Seda võimalust kasutavad liikmesriigid teavitavad komisjoni tehtud erandite sisust.

Artikkel 4

1. Hobuslastel ei tohi kontrolli käigus ilmnedagi kliinilisi haigustunnuseid. Kontroll peab toimuma 48 tunni jooksul enne lastimist või laadimist. Ilma et see piiraks artikli 6 sätete kohaldamist, nõutakse registreeritud hobuslaste puhul sellist kontrolli üksnes ühendusesisese kaubanduse jaoks.

2. Ilma et see piiraks lõike 5 sätete kohaldamist seoses teatamiskohustuslike loomataudidega peab riiklik veterinaararst kontrolli ajal veenduma, et puudub igasugune alus (eelkõige omaniku või aretaja deklaratsiooni põhjal) järeldamiseks, et hobuslased on kontrollile eelneva 15 päeva jooksul puutunud kokku mõnda nakkushaigust põdevate hobuslastega.

3. Hobuslased ei tohi olla ettenähtud tapmiseks riikliku nakkushaiguste likvideerimise programmi raames.

4. Hobuslased tuleb identifitseerida järgmiselt:

↓ 90/426/EMÜ (kohandatud)

a) registreeritud hobuslaste puhul kasutatakse direktiivis 90/427/EMÜ sätestatud identifitseerimisdokumenti, milles tuleb eelkõige kinnitada, et käesoleva artikli lõigetes 5 ja 6 ja käesoleva direktiivi artiklis 5 tingimused on täidetud.

Riiklik veterinaararst peab identifitseerimisdokumendi kehtivuse peatama käesoleva artikli lõikes 5 või käesoleva direktiivi artiklis 5 sätestatud keeldude ajaks. Identifitseerimisdokument tuleb pärast registreeritud hobuse tapmist tagastada selle väljaandnud asutusele. Käesoleva punkti rakendamise kord võetakse vastu artikli 21 lõikes 2 osutatud korras;

b) aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslased identifitseeritakse artikli 21 lõikes 2 osutatud korras .

↓ 90/426/EMÜ

5. Lisaks artiklis 5 sätestatud nõuetele ei tohi hobuslased olla pärit ettevõttest, mille suhtes on kohaldatud ühte järgmistest keeldudest:

a) juhul kui kõik ettevõttes viibivad haigusele vastuvõtlikkusse liiki kuuluvad loomad ei ole tapetud, peab päritoluettevõtet hõlmav keeld kestma:

i) kargtaudi nakatumise kahtlustusega hobuslaste puhul vähemalt kuus kuud alates viimasest tegelikust või võimalikust kokkupuutest haige loomaga. Täkkude puhul kehtib keeld kuni looma kastreerimiseni;

ii) malleuse või hobuste entsefalomüeliidi puhul vähemalt kuus kuud alates kõnealusesse haigusse nakatunud hobuslaste tapmise kuupäevast;

iii) nakkava kehvveresuse puhul kuni päevani, mil pärast nakatunud loomade tapmist allesjäänud loomade puhul saadakse kahe kolmekuulise intervalliga sooritatud Cogginsi testiga negatiivsed tulemused;

- iv) vesikulaarse stomatiidi puhul vähemalt kuus kuud;
 - v) marutaudi puhul vähemalt üks kuu alates viimasest registreeritud juhtumist;
 - vi) siberi katku puhul vähemalt 15 päeva alates viimasest registreeritud juhtumist;
- b) kui kõik ettevõttes asuvad haigusele vastuvõtlikkusse liiki kuuluvad loomad on tapetud ja ruumid on desinfitseeritud, kestab keeld 30 päeva alates loomade hävitamise ja ruumide desinfitseerimise kuupäevast, v.a siberi katku puhul, mil keeld kestab 15 päeva.

Pädevad asutused võivad hipodroomide ja võidusõiduradade puhul teha erandeid kõnealustest keeldudest ning nad teavitavad tehtud erandite laadist komisjoni.

↓ 90/426/EMÜ (kohandatud)

6. Kui liikmesriik koostab või on koostanud vabatahtliku või kohustusliku tõrjeprogrammi mõne haiguse jaoks, millele hobuslased on vastuvõtlikud, võib ta esitada selle programmi komisjonile, märkides eelkõige järgmised andmed:

↓ 90/426/EMÜ

- a) asjaomase haiguse levik liikmesriigi territooriumil;
 - b) programmi algatamise põhjus, arvestades haiguse tõsidust ning kulude ja tulude vahekorda;
 - c) geograafiline piirkond, kus programmi hakatakse rakendama;
 - d) majandite puhul kohaldatavad staatusekategoriad, standardid, mis iga liigi puhul tuleb saavutada, ning kasutatavad testimismenetlused;
 - e) programmi järelevalve kord;
 - f) meetmed, mis tuleb võtta, kui ettevõtte kaotab mingil põhjusel oma staatuse;
 - g) meetmed, mis tuleb võtta, kui programmi sätete kohaselt tehtud testide tulemused on positiivsed;
 - h) mittediskrimineeriv suhe asjaomase liikmesriigi territooriumil toimuva kaubanduse ja ühendusesisese kaubanduse vahel.
-

↓ 90/426/EMÜ (kohandatud)

Komisjon vaatab liikmesriikide esitatud programmid läbi. Kui see on asjakohane, kiidab komisjon programmid heaks artikli 21 lõikes 2 ☒ osutatud ☒ korras. Samas korras võib määratleda üldisi või konkreetseid lisatagatisi, mida võib ühendusesiseses kaubanduses nõuda. Need tagatised ei tohi ületada neid, mida liikmesriik nõuab oma territooriumil.

Liikmesriikide esitatud programme võib muuta või täiendada artikli 21 lõikes 3 ☒ osutatud ☒ korras. Muudatusi või täiendusi juba heakskiidetud programmides või teise lõigu kohaselt määratletud tagatistes võib heaks kiita samas korras.

↓ 92/36/EMÜ art 1

Artikkel 5

1. Liikmesriik, mis ei ole vaba hobuste Aafrika katkust artikli 2 punktis f määratletud tähenduses, võib lähetada hobuslasi oma territooriumi sellest osast, mida käsitatakse nakatununa käesoleva artikli lõikes 2 määratletud tähenduses, üksnes käesoleva artikli lõikes 5 sätestatud tingimustel.

2. Liikmesriigi territooriumi osa käsitatakse hobuste Aafrika katku nakatununa, kui:

- a) kliinilised, seroloogilised (vaktsineerimata loomade puhul) ja/või epidemioloogilised tunnused näitavad, et kahe viimase aasta jooksul on esinenud hobuste Aafrika katku, või
- b) viimase 12 kuu jooksul on loomi vaktsineeritud hobuste Aafrika katku vastu.

Territooriumi osa, mida käsitatakse hobuste Aafrika katku nakatununa, peab hõlmama vähemalt:

- a) nakkuskolde ümber asuvat ohustatud tsooni raadiusega vähemalt 100 km;
- b) ohustatud tsooni ümber paiknevat vähemalt 50 km järelevalvetsooni, kus viimase 12 kuu jooksul ei ole vaktsineeritud ühtegi looma.

↓ 92/36/EMÜ art 1 (kohandatud)

3. Lõikes 2 osutatud territooriume ja tsoone käsitlevad hobuste Aafrika katku kontrollieeskirjad ja tõrjemeetmed ning vastavad erandid on määratud kindlaks nõukogu direktiivis [92/35/EMÜ⁸]

4. Kõik ohustatud tsoonis asuvad vaktsineeritud hobuslased tuleb registreerida ja märkida vastavalt direktiivi [92/35/EMÜ artikli 6 lõike 1 punktile d].

↓ 92/36/EMÜ art 1

Identifitseerimisdokumendis ja/või veterinaarsertifikaadis peab olema selge viide sellisele vaktsineerimisele.

5. Liikmesriik võib lõike 2 teises lõikes osutatud territooriumilt lähetada üksnes hobuslasi, kes vastavad järgmistele nõuetele:

↓ 92/36/EMÜ art 1 (kohandatud)

- a) hobuslasi võib lähetada aasta jooksul üksnes teatavatel artikli 21 lõikes 3 osutatud korras kindlaksmääratavatel ajavahemikel, võttes arvesse vektorputukate aktiivsust;
- b) hobuslastel ei tohi olla artikli 4 lõikes 1 osutatud kontrolli päeval hobuste Aafrika katku kliinilisi tunnuseid;
- c) nendega peab kahel korral olema tehtud hobuste Aafrika katku suhtes IV lisas kirjeldatud test, nii et kahe testi vahele jääks 21—30 päeva, kusjuures teine test peab olema tehtud lähetamisele eelneva kümne päeva jooksul:
 - i) mison andnud negatiivse reaktsiooni, kui hobuslasi ei ole vaktsineeritud Aafrika katku vastu, või

⁸ EÜT L 157, 10.6.1992, lk 19.

- ii) ilma et registreeritaks antikehade arvu suurenemist ja ilma, et vaktsineerimine oleks toimunud viimase kahe kuu jooksul, kui hobuslased on vaktsineeritud Aafrika katku vastu.

Vastavalt artikli 21 lõikes 2 osutatud korrale ja pärast arvamuse saamist Euroopa Toiduohutusametilt võib tunnustada teisi järelevalvemeetodeid;

- d) hobuslasi on hoitud karantiinilaudas vähemalt 40 päeva enne lähetamist;
- e) hobuslasi on kaitstud vektorputukate eest karantiini ajal ning karantiinilaudast lähetuskohta transportimise ajal.

↓ 90/426/EMÜ

Artikkel 6

Liikmesriigid, kes rakendavad alternatiivset kontrollsüsteemi, mis annab artikli 4 lõikes 5 sätestatud tagatistega võrdväärsed tagatised hobuslaste liikumise osas asjaomaste liikmesriikide territooriumil, võivad teha üksteisele vastastikku erandeid artikli 4 lõike 1 teise lause ja artikli 8 lõike 1 punkti b sätetest.

Liikmesriigid teatavad sellest komisjonile.

Artikkel 7

↓ 2008/73/EMÜ art 7
(kohandatud)

1. Hobuslased tuleb niipea kui võimalik transportida päritoluettevõttest sihtkohta otse või heakskiidetud , nõukogu direktiivi 64/432/EMÜ⁹ artikli 2 lõike 2 punktis o määratletud kogumiskeskuse kaudu sõidukites või konteinerites, mida lähteliikmesriigi kindlaksmääratud ajavahemike järel on korrapäraselt puhastatud ja desinfitseeritud desinfektsioonivahendiga. Sõidukid peavad olema konstrueeritud nii, et hobuslaste väljaheidet, allapanu ega sööt ei pääseks veo ajal sõidukist välja. Ilma et see piiraks määrust (EÜ) nr 1/2005 tuleb vedu korraldada viisil, mis võimaldab hobuslaste tervise ja heaolu tõhusat kaitset.

↓ 90/426/EMÜ (kohandatud)

2. Sihtliikmesriik võib üldisel või piiratud alusel teha erandeid mõnedest artikli 4 lõike 5 nõuetest loomade puhul, kes kannavad erilist märki, mis näitab, et loom on ette nähtud tapmiseks, tingimusel et kõnealune erand on märgitud veterinaarsertifikaadis vastavalt III lisale .

Sellise erandi tegemise korral tuleb tapmiseks ettenähtud hobuslased transportida otse selleks määratud tapamajja ning tappa viie päeva jooksul pärast tapamajja saabumist.

⁹ EÜT L 121, 29.7.1964, 1977/64.

3. Riiklik veterinaararst peab registreerima tapetud looma identifitseerimisnumbri või identifitseerimisdokumendi numbri ning esitama lähtekoha pädevale asutusele viimase taotlusel tõendi selle kohta, et loom on tapetud.

Artikkel 8

1. Liikmesriigid tagavad, et:

- a) registreeritud hobuslastega, kes lahkuvad asjaomase riigi ettevõtetest, on kaasas artikli 4 lõike 4 punktis a sätestatud identifitseerimisdokument ja, juhul kui hobuslased on ette nähtud ühendusesiseseks kaubanduseks, II lisa sätestatud terviseohutuse kinnitus ;
- b) aretamiseks, tootmiseks ja tapmiseks ettenähtud hobuslastega on veo ajal kaasas III lisa nõuetele vastav veterinaarsertifikaat.

2. Ilma et see piiraks artikli 6 sätete kohaldamist, tuleb terviseohutuse kinnitus või registreeritud hobuslaste puhul sertifikaat koostada lähetamisele eelneva 48 tunni jooksul või hiljemalt sellele eelneval viimasel tööpäeval vähemalt ühes lähte- ja sihtliikmesriigi ametlikus keeles. Terviseohutuse kinnituse või sertifikaadi kehtivusaeg on 10 päeva. Terviseohutuse kinnitus või sertifikaat peab olema ühel lehel.

3. Registreerimata hobuslaste liikumise puhul liikmesriikide vahel võib lõike 1 punktis b osutatud üksiku veterinaarsertifikaadi asemel esitada ühe veterinaarsertifikaadi partii kohta.

90/425/EMÜ art 15 lg 3

Artikkel 9

Direktiivis 90/425/EMÜ sätestatud eeskirju kohaldatakse eelkõige päritolukohas tehtavate kontrollimiste, sihtliikmesriigis läbiviidavate kontrollide korraldamise ja järelevalve ning rakendatavate kaitsemeetmete suhtes.

90/426/EMÜ

Artikkel 10

Komisjoni veterinaariaekspertid võivad ulatuses, mis on vajalik käesoleva direktiivi ühtse kohaldamise tagamiseks, ja koostöös liikmesriigi pädevate asutustega teha kohapealseid kontrollid. Komisjon teavitab nende kontrollide tulemustest kõiki liikmesriike.

Liikmesriigid, kelle territooriumil kontrolli tehakse, annavad ekspertidele nende töös kogu vajaliku abi.

↓ 90/426/EMÜ (kohandatud)

Käesoleva artikli kohaldamise üldine kord võetakse vastu artikli 21 lõikes 2 ☒ osutatud ☒ korras.

III PEATÜKK

Kolmandatest riikidest importimisel kohaldatavad eeskirjad

Artikkel 11

Ühendusse imporditud hobuslased peavad vastama artiklites 12-16 sätestatud tingimustele.

↓ 2004/68/EÜ art 15 lg 1
(kohandatud)

Artikkel 12

1. Hobuslaste import ühendusse on lubatud ainult kolmandatest riikidest, mis on kantud kooskõlas artikli 21 lõikes 2 osutatud menetlusega koostatud või muudetud loetelusse.

↓ 2004/68/EÜ art 15 lg 1

Võttes arvesse tervishoiualast olukorda ja kolmanda riigi poolt hobuslaste osas antud tagatise, võidakse kooskõlas artikli 21 lõikes 2 osutatud menetlusega otsustada, et käesoleva lõigu esimeses lõikes sätestatud luba kehtib kas kogu kolmanda riigi territooriumi või ainult selle osa suhtes.

Sel eesmärgil ning asjakohastele rahvusvahelistele standarditele tuginedes võetakse arvesse, kuidas volitatud kolmas riik neid standardeid, eriti oma territooriumi piirkondadeks jaotamise põhimõtet, kohaldab ja rakendab ning kuidas ta rakendab sanitaarnõudeid impordile muudest kolmandatest riikidest ja ühendusest.

↓ 2004/68/EÜ art 15 lg 1
(kohandatud)

2. Kui koostatakse või muudetakse lõikes 1 sätestatud loetelu, siis võetakse eriti arvesse:

↓ 2004/68/EÜ art 15 lg 1

- a) kolmanda riigi kariloomade, muude koduloomade ja metsloomade tervist, eriti arvestades haruldasi veterinaarhaigusi ning mistahes asjassepuutuvaid kolmanda riigi tervishoiu- ja keskkonnaalaseid aspekte, mis võiksid ühenduse tervishoiule või keskkonna seisundile riskifaktoriks olla;

- b) kolmanda riigi loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevaid õigusakte;
- c) pädeva veterinaarasutuse ja selle järelevalveteenistuste struktuuri, nende teenistuste volitusi, nende üle teostatavat järelevalvet ning nende käsutuses olevaid ressursse, sh personal ning laborid, mis võimaldavad neil siseriiklikke õigusakte efektiivselt kohaldada;
- d) tagatise, mida kolmanda riigi pädev veterinaarasutus saab anda seoses asjakohaste ühenduses kohaldatavate või nendega võrdsete loomatervishoiu nõuete järgimise kohta;

↓ 2004/68/EÜ art 15 lg 1
(kohandatud)

- e) kas kolmas riik on Maailma Loomatervishoiu Organisatsiooni (OIE) liige ja kolmanda riigi poolt oma territooriumil esinevate hobuslaste nakkushaiguste kohta teabe andmise kiirust ja regulaarsust, eriti OIE poolt loetletud ja I lisas loetletud haiguste osas;

↓ 2004/68/EÜ art 15 lg 1

- f) kolmanda riigi poolt komisjoni ja liikmesriikide otsese teavitamise kohta antavaid tagatise:
 - i) teavitada 24 tunni jooksul I lisas loetletud hobuslaste haiguste kinnitust leidnud juhtumitest või neid haigusi käsitleva vaksineerimispoliitika muutumisest;
 - ii) asjakohase tähtaja jooksul teavitada kõikidest kavatsatavatest muudatustest hobuslasi käsitlevates siseriiklikes tervishoiu eeskirjades, eriti nende impordi osas;
 - iii) regulaarselt teavitada hobuslaste tervishoiu seisukorrast oma territooriumil;
- g) kõiki kogemusi kõnealusest riigist elusate hobuslaste varasemal impordil ning teostatud kontrollide tulemusi;
- h) ühenduse poolt kolmandas riigis teostatud kontrollide või auditite tulemusi, eriti pädevate asutuste hindamiste tulemusi, või komisjoni nõudel pädevate asutuste poolt nende teostatud kontrollide kohta esitatud ettekannet;
- i) kolmandas riigis kehtivaid eeskirju loomade nakkushaiguste vältimise ja tõkestamise kohta ning nende rakendamist, sh eeskirju hobuslaste impordi kohta muudest kolmandatest riikidest.

↓ 2004/68/EÜ art 15 lg 1
(kohandatud)

3. Komisjon tagab vastavalt lõikele 1 koostatud või muudetud loetelu kehtiva versiooni avaliku kättesaadavuse.

Loetelu võib olla ühendatud muude loomade ja inimeste tervise huvides koostatud loeteludega ning võib sisaldada veterinaarsertifikaatide näidiseid.

↓ 2004/68/EÜ art 15 lg 1

4. Iga kolmanda riigi või kolmandate riikide grupi jaoks määratakse kooskõlas artikli 21 lõikes 2 osutatud menetlusega kindlaks konkreetsed imporditingimused, arvestades hobuslaste tervise olukorda asjaomastes riikides.

↓ 2004/68/EÜ art 15 lg 1

5. Kooskõlas artikli 21 lõikes 2 osutatud menetlusega võidakse sätestada käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad ja kolmandate riikide või nende osade lõigetes 1 - 4 sätestatud loetelusse kandmise kriteeriumid.

↓ 90/426/EMÜ

Artikkel 13

1. Hobuslased peavad olema pärit kolmandatest riikidest, mis on:

- a) vabad hobuste aafrika katkust;
 - b) kahe aasta jooksul olnud vabad hobuste venetsueela entsefalomüeliidist;
 - c) kuue kuu jooksul olnud vabad kargtaudist ja malleusest.
-

↓ 90/426/EMÜ (kohandatud)

2. Artikli 21 lõikes 2 ☒ viidatud ☒ korras võidakse otsustada, et:

↓ 90/426/EMÜ

a) lõike 1 sätteid kohaldatakse üksnes kolmanda riigi territooriumi ühe osa puhul.

Kui hobuste aafrika katku käsitlevaid nõudeid kohaldatakse piirkondlikul tasandil, tuleb järgida vähemalt artikli 5 lõigetes 2 ja 3 sätestatud meetmeid;

b) nõutakse täiendavaid garantiisid ühenduse jaoks eksootiliste haiguste puhul.

Artikkel 14

Enne päeva, mil hobuslased laaditakse sihtliikmesriiki transportimiseks, peavad nad olema viibinud kolmanda riigi territooriumil või selle osal või meetmete piirkondliku kohaldamise puhul artikli 13 lõike 2 punkti a kohaselt määratletud territooriumi osal katkematu ajavahemiku jooksul, mis määratakse kindlaks artikli 15 kohaselt vastuvõetud otsustega.

Hobuslased peavad olema pärit veterinaarjärelevalve all olevast ettevõttest.

Artikkel 15

Hobuslaste importimist artikli 12 lõike 1 kohaselt koostatud loetelus oleva kolmanda riigi territooriumilt või selle osast, mis on määratletud artikli 13 lõike 2 punktis a, lubatakse üksnes juhul, kui hobuslased lisaks artiklis 13 sätestatud nõuetele:

↓ 90/426/EMÜ (kohandatud)

- a) vastavalt artikli 21 lõikes 2 osutatud korras asjaomase liigi, hobuslaste kategooria ja importimise tüübi puhul vastuvõetud loomatervishoiunõuetele seoses hobuslaste importimisega asjaomases riigist.

Loomatervishoiu nõuete kindlaksmääramisel vastavalt nendele nõuetele on võrdlusaluseks artiklites 4 ja 5 sätestatud standardid; ning

↓ 90/426/EMÜ

- b) vastavad järgmistele nõuetele, juhul kui asjaomane kolmas riik ei ole vähemalt kuus kuud olnud vaba vesikulaarsest stomatiidist või hobuste viirusarteriidist:
- i) hobuslased peavad olema pärit ettevõttest, mis on vähemalt kuus kuud olnud vaba vesikulaarsest stomatiidist, ning neile enne lähetamist tehtud seroloogilise testi tulemus peab olema negatiivne;

↓ 90/426/EMÜ (kohandatud)

- ii) ilma et see piiraks artikli 19 punkti b sätete kohaldamist, peab hobuste viirusarteriidi puhul isastele hobuslastele tehtud seroloogilise testi, viirusisolatsioonitesti või mis tahes muu artikli 21 lõikes 2 osutatud korras tunnustatud ja viiruse puudumist tagava testi tulemus olema negatiivne.

Artikli 21 lõikes 2 osutatud korras ja pärast arvamuse saamist Euroopa Toiduohutusametilt võidakse määratleda isaste hobuslaste kategooriad, mille puhul kõnealust nõuet kohaldatakse.

Artikkel 16

1. Hobuslased peavad olema identifitseeritud artikli 4 lõike 4 kohaselt ning nendega peab olema kaasas eksportiva kolmanda riigi ametliku veterinaararsti koostatud veterinaar sertifikaat. Kõnealune sertifikaat peab:

- a) olema välja antud sihtliikmesriiki lähetatava looma pealelaadimise päeval või registreeritud hobuste puhul viimasel lastimisele eelneval tööpäeval;
- b) olema koostatud vähemalt ühes sihtliikmesriigi ametlikus keeles ja vähemalt ühes selle liikmesriigi ametlikus keeles, kus toimub impordikontroll;
- c) olema loomadega kaasas originaalkujul;

- d) tõendama, et loomad vastavad käesoleva direktiivi nõuetele ning kolmandatest riikidest importimisel kohaldatavale käesoleva direktiivi alusel kehtestatud nõuetele;
- e) olema koostatud ühel lehel;
- f) olema koostatud üheainsa kaubasaaja jaoks või tapmiseks ettenähtud loomade puhul ühe saadetise jaoks, tingimusel et loomad on nõuetekohaselt märgistatud ja identifitseeritud.

2. Veterinaarsertifikaat peab olema koostatud vastavalt vormile, mis on kooskõlas artikli 21 lõikes 2 osutatud korras kehtestatud näidisega.

↓ 90/426/EMÜ art 18
(kohandatud)

Artikkel 17

1. Kohe pärast sihtliikmesriiki saabumist viiakse tapmiseks ettenähtud hobuslased kas otse või artiklis 7 nimetatud heakskiidetud kogumiskeskuse kaudu tapamajja ning tapetakse vastavalt loomatervishoiu nõuetele artikli 15 kohaselt vastuvõetud otsustes täpsustatud aja jooksul.

2. Ilma et see piiraks mis tahes eritingimuste kohaldamist, mida võib vastu võtta artikli 21 lõikes 2 osutatud korras, võib sihtliikmesriigi pädev asutus loomatervishoiuga seotud põhjustel määrata tapamaja, kuhu asjaomased hobuslased tuleb viia.

↓ 90/426/EMÜ art 17

Artikkel 18

Liikmesriikide ja komisjoni veterinaariaekspertid kontrollivad kohapealsete kontrollide käigus käesoleva direktiivi ning eelkõige artikli 12 lõike 2 sätete tegelikku kohaldamist.

↓ 90/426/EMÜ art 17
(kohandatud)

Kui käesoleva artikli tingimuste kohaselt tehtud kontrollide käigus ilmneb heakskiidetud ettevõttes tõsiseid rikkumisi, teavitab komisjon viivitamata liikmesriike ning võtab kiiresti vastu otsuse heakskiidu ajutise peatamise kohta. Lõplik otsus võetakse vastu artikli 21 lõikes 3 osutatud korras.

↓ 90/426/EMÜ art 17

Liikmesriikide eksperdid, kellele usaldatakse kõnealuste kontrollide tegemine, määrab komisjon liikmesriikide ettepanekul.

Kõnealused kontrollid tehakse ühenduse nimel, kes kannab sellega seoses tekkivad kulud.

↓ 90/426/EMÜ art 17
(kohandatud)

Kontrollide sagedus ja kord määratakse kindlaks artikli 21 lõikes 2 ☒ osutatud ☒ korras.

↓ 90/426/EMÜ (kohandatud)

Artikkel 19

Artikli 21 lõikes 2 ☒ osutatud ☒ korras:

- a) võib otsustada, et kolmandast riigist või kolmanda riigi osast importimisel tuleb piirduda teatavate loomaliikide või ☒ hobuslaste ☒ kategooriate ☒ või importimise tüüpidega ☒ ;
-

↓ 90/426/EMÜ

- b) olenemata artiklist 15, võib kindlaks määrata eritingimused registreeritud hobuslaste või erikasutuseks mõeldud hobuslaste ajutiseks sissetoomiseks ühenduse territooriumile või nende uuesti sissetoomiseks ühenduse territooriumile pärast ajutist eksporti;
- c) võib kindlaks määrata tingimused ajutise impordi muutmiseks lõplikuks impordiks;
-

↓ 2004/68/EÜ art 15 lg 2
(kohandatud)

- d) võib kindlaks määrata ühenduse tugilabori ühe või mitme I lisas loetletud hobuslaste haiguse jaoks ning ☒ võib ette näha ☒ funktsioonid, ülesanded ja menetlused koostööks liikmesriikide hobuslaste nakkushaiguste diagnoosimise eest vastutavate laboritega.

IV PEATÜKK

Lõppsätted

Artikkel 20

Käesoleva direktiivi I kuni IV lisa muudetakse artikli 21 lõikes 3 ☒ osutatud ☒ korras.

↓ 806/2003 art 3 ja III lisa
punkt 10 (kohandatud)

Artikkel 21

1. Komisjoni abistab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 178/2002¹⁰ artikli 58 kohaselt moodustatud alaline toiduahela ja loomatervishoiu komitee.

2. Kui viidatakse käesolevale ☒ lõikele ☒, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

☒ 3. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7. ☒

☒ Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtajaks kehtestatakse 15 päeva. ☒

↓

Artikkel 22

Direktiiv 90/426/EMÜ, mida on muudetud V lisa A osas loetletud õigusaktidega, tunnistatakse kehtetuks; see ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis on seotud V lisa B osas esitatud direktiivide ülevõtmise tähtaegadega.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile kooskõlas VI lisa esitatud vastavustabeliga.

¹⁰ EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1.

Artikkel 23

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 2. jaanuarist 2010.

↓ 90/426/EMÜ

Artikkel 24

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, [...]

*Nõukogu nimel
eesistuja
[...]*

ILISA

TEATAMISKOHUSTUSLIKUD LOOMATAUDID

Järgmistest haigustest teatamine on kohustuslik:

- Kargtaud
 - Malleus
 - Hobuste entsefalomüeliit (kõik tüübid, sh hobuste venetsueela entsefalomüeliit)
 - Nakkav kehvveresus
 - Marutaud
 - Siberi katk
 - Hobuste aafrika katk
 - Vesikulaarne stomatiit
-

↓ 92/130/EMÜ art 1 ja lisa
(kohandatud)
→₁ 2001/298/EÜ art 1 lg a ja I lisa
punkt 2 alapunkt a

II LISA

⊗ NÄIDIS ⊗

TERVISEOHUTUSE KINNITUS (a)

Passi nr

Mina, allakirjutanu, tõendan, (b) et eespool ⊗ nimetatud loom ⊗ vastab järgmistele nõuetele:

- (a) looma on täna kontrollitud ja tal puuduvad kliinilised haigustunnused;
- (b) loom ei ole ette nähtud tapmiseks riikliku nakkushaiguste likvideerimise programmi raames;
- (c) - loom ei ole pärit liikmesriigi või kolmanda riigi territooriumilt või territooriumi osalt, mille suhtes kohaldatakse piiranguid seoses hobuste aafrika katkuga, või
- loom on pärit liikmesriigi territooriumilt või territooriumi osalt, mille suhtes kohaldatakse loomatervishoiuga seotud põhjustel keeldu, ja talle on tehtud karantiinilaudas ajavahemikus kuni direktiivi [.../.../EÜ] artikli 5 lõikega 5 ettenähtud test ja saadud rahuldavad tulemused (c);
- looma ei ole vaktsineeritud hobuste aafrika katku vastu, või
- loom vaktsineeriti kõnealuse haiguse vastu (kuupäev); (c) (d);
- (d) loom ei ole pärit põllumajandusettevõttest, mille suhtes on loomatervishoiuga seotud põhjustel kohaldatud keeldu, ja loomal ei ole olnud kokkupuudet hobuslastega, kes on pärit põllumajandusettevõttest, mille suhtes on loomatervishoiuga seotud põhjustel kohaldatud keeldu:
- kargtaudi nakatumise kahtlustega hobuslaste puhul kuue kuu jooksul alates viimasest tegelikust või võimalikust kokkupuutest haige loomaga. Täkkude puhul kehtib keeld kuni looma kastreerimiseni,
- malleuse või hobuste entsefalomüeliidi puhul kuue kuu jooksul alates kõnealusesse haigusse nakatunud hobuslaste tapmise kuupäevast,
- nakkava kehvreruse puhul kuni päevani, mil pärast nakatunud loomade tapmist allesjäänud loomade puhul saadakse kahe kolmekuulise intervalliga sooritatud Cogginsi testiga negatiivsed tulemused,
- vestikulaarse stomatiidi puhul kuue kuu jooksul alates viimasest juhtumist,
- marutaudi puhul ühe kuu jooksul alates viimasest juhtumist,
- siberi katku puhul 15 päeva jooksul alates viimasest juhtumist,
- kui kõik põllumajandusettevõttes asuvad haiguse vastuvõtlikkusse liiki kuuluvad loomad on tapetud ja tööruumid on desinfitseeritud, 30 päeva jooksul alates loomade hävitamisest ja tööruumide desinfitseerimisest, v.a siberi katku puhul, mil keeld kestab 15 päeva;

(e) loomal ei ole minu andmetel olnud käesolevale avaldusele eelneva 15 päeva jooksul kokkupuudet nakkushaigust põdevate hobuslastega;

→₁ (f) kontrolli ajal oli eespool nimetatud loomade seisund sobiv ja kavandatud veoks vastavalt määrusele (EÜ) nr 1/2005 (e). ←

Kuupäev	Koht	Riikliku veterinaararsti tempel ja allkiri ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Nimi trükitähtedega ja ametinimetus.

- _____
- (a) Seda kinnitust ei nõuta, kui vastavalt direktiivi [.../.../EÜ] artiklile 6 on olemas kahepoolne leping.
- (b) Kehtib 10 päeva.
- (c) Mittevajalik maha tõmmata.
- (d) Vaktsineerimiskuupäev peab olema kantud passi.
- ₁ (e) Käesolev avaldus ei vabasta vedajaid nende kehtivatele ühenduse sätetele vastavatest kohustustest, eriti veetavate loomade seisundi osas. ←
- _____

↓ 92/130/EMÜ art 1 ja lisa
 (kohandatud)
 →₁ 2001/298/EÜ art 1 lg a ja I lisa
 punkt 2 alapunkt b
 →₂ 1994 ühinemisakt art 29 ja
 I lisa, lk 132
 →₃ 2003 ühinemisakt art 20 ja
 II lisa, lk 381
 →₄ 2006/104/EÜ art 1 ja lisa
 punkt I.2

III lisa

⊗ NÄIDIS ⊗

VETERINAARSERTIFIKAAT

liikmesriikide vahelise kaubanduse jaoks

HOBUSLASED

Nr:

Lähteliikmesriik:

Vastutav ministeerium:

Vastutav kohalik teenistus:

I. Hobuslaste arv:

II. Hobuslaste identifitseerimine:

Hobuslaste arv ⁽¹⁾	Liik hobune eesel, muul, hobueesel	Tõug Vanus Sugu	Identifitseerimismeetod ja identifkatsioon ⁽²⁾

⁽¹⁾ tapmiseks ettenähtud loomade puhul erimärgistuse kirjeldus.

⁽²⁾ Käesolevale sertifikaadile võib olla lisatud ⊗ müüdavat ⊗ hobuslast identifitseeriv pass, kui selle number on märgitud.

III. Looma(de) päritolu ja sihtkoht:

Loom(ad) lähetatakse

kust:

.....
(ekspordikoht)

kuhu:

(sihtliikmesriik ja sihtkoht)

Kaubasaatja nimi ja aadress:

Saaja nimi ja aadress:

IV. Terviseohutuse kinnitus (a)

Mina, allakirjutanu, tõendan, et eespool kirjeldatud loom/loomad vastab/vastavad järgmisele nõuetele:

1. looma/loomi on täna kontrollitud ning tal/neil puuduvad kliinilised haigustunnused;
2. loom(ad) ei ole ette nähtud tapmiseks riikliku nakkushaiguste likvideerimise programmi raames;
3. - loom/loomad ei ole pärit liikmesriigi territooriumilt või territooriumi osalt, mille suhtes kohaldatakse piiranguid seoses hobuste aafrika katkuga,

või

ta/nad on pärit liikmesriigi territooriumolt või territooriumi osalt, mille suhtes kohaldatakse hobuse aafrika katku tõttu keeldu, ja talle/neile on tehtud karantiinilauda ajavahemikus kuni direktiivi [...] /.../EÜ] artikli 5 lõikega 5 ettenähtud test ja saadud rahuldavad tulemused (b);

- looma /loomi ei ole vaksineeritud aafrika katku vastu,

või

loom(ad) vaksineeriti kõnealuse haiguse vastu (kuupäev) (b);
4. loom(ad) ei ole pärit põllumajandusettevõttest, mille suhtes on loomatervishoiuga seotud põhjustel kohaldatud keeldu ja looma(de)l ei ole olnud kokkupuudet hobuslastega, kes on pärit põllumajandusettevõttest, mille suhtes on loomatervishoiuga seotud põhjustel kohaldatud keeldu:

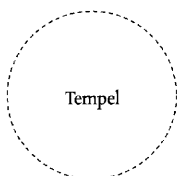
- kargtaudi nakatumise kahtlusega hobuslaste puhul kuue kuu jooksul arvates viimasest tegelikust või võimalikust kokkupuutest haige loomaga. Täkkude puhul kehtib keeld kuni looma kastreerimiseni,

- malleuse või hobuse entsefalomüeliidi puhul kuue kuu jooksul alates kõnealusesse haigusse nakatunud hobuslaste tapmise kuupäevast,

- nakkava kehveresuse puhul kuni päevani, mil pärast nakatunud loomade tapmist allesjäänud loomade puhul saadakse kahe kolmekuulise intervalliga sooritatud Coggansi testiga negatiivsed tulemused,
 - vesikulaarse stomatiidi puhul kuue kuu jooksul arvates viimasest juhtumist,
 - marutaudi puhul ühe kuu jooksul alates viimasest juhtumist,
 - siberi katku puhul 15 päeva jooksul alates viimasest juhtumist,
 - kui kõik põllumajandusettevõttes asuvad haigusele vastuvõtlikusse liiki kuuluvad loomad on tapetud ja tööruumid on desinfitseeritud, 30 päeva jooksul alates loomade hävitamisest ja tööruumide desinfitseerimisest, v.a siberi katku puhul, mil keeld kestab 15 päeva;
5. looma(de)l ei ole minu andmetel olnud käesolevale avaldusele eelneva 15 päeva jooksul kokkupuudet nakkushaigust põdevate hobuslastega;
- ➔₁ 6.kontrolli ajal oli eespool osutatud loomade seisund sobiv kavandatud veoks vastavalt määrusele (EÜ) nr 1/2005 (c). ⬅

V. Käesolev sertifikaat kehtib kümme päeva.

(Koht), (kuupäev)

.....
(Allkiri)

(Allakirjutanud veterinaararsti nimi suurte tähtedega ja ametinimetusega) (d)

- (a) Seda teavet ei nõuta, kui vastavalt direktiivi [...] /.../EÜ] artiklile 6 on olemas kahepoolne leping
- (b) Mittevajalik maha tõmmata.
- (c) ☒ Kinnitus ei vabasta vedajat kehtiva ühenduse õiguse järgsest kohustusest veetava looma seisundi suhtes. ☒
- (d) Belgias: 'Inspecteur vétérinaire' või 'Inspecteur Dierenarts'; ➔₄ Bulgaarias: 'ветеринарен инспектор'; ⬅
➔₃ Tšehhi Vabariigis: 'veterinární inspektor'; ⬅ Taanis: 'Embedsdyrlaage'; in Saksamaal: 'Beamteter Tierarzt';
➔₃ Eestis: 'veterinaarjärelevalve ametnik'; ⬅ Iirimaal: 'Veterinary Inspector'; Kreekas: 'Επίσημος κτηνίατρος';
Hispaanias: 'Inspector Veterinario'; Prantsusmaal: 'Vétérinaire officiel'; Itaalias: 'Veterinario ufficiale';
➔₃ Küprosel: 'Επίσημος κτηνίατρος'; Lätis: 'veterinarais inspektors'; Leedus: 'veterinarijos inspektorius'; ⬅
Luxemburgis: 'Inspecteur vétérinaire'; ➔₃ Ungaris: 'hatósági állatorvos'; Maltas: 'veterinarju ufficjali'; ⬅
Madalmaades: 'Officieel Dierenarts'; ➔₂ Austrias: 'Amtstierarzt'; ⬅ ➔₃ Poolas: 'urzedowy lekarz weterynarii'; ⬅
Portugalis: 'Inspector Veterinario'; ➔₂ Rumeenias: 'medic veterinar autorizat'; ⬅ ➔₃ Sloveenias: 'veterinarski inspektor'; Slovakkias: 'veterinárny inspektor' ⬅ ; ➔₂ Soomes: 'kunnaneläinlääkäri' või 'kaupungineläinlääkäri' või "lääneläinlääkäri" / 'kommunalveterinär' või 'stadsveterinär' või 'länsveterinär',
Rootsis: 'länsveterinär', 'distriktsveterinär' või 'gränsveterinär' ⬅ ; Ühendkuningriigis: 'Veterinary Inspector';.

IV LISA

HOBUSTE AAFRIKA KATK

DIAGNOSTIKA

Reaktiive allpool kirjeldatud ensüümse immuunosorbenttesti (ELISA) jaoks võib saada Euroopa Ühenduse hobuste aafrika katku referentlaborist või OIE hobuste aafrika katku referentlaboritest.

1. KONKURENTSIVÕIMELINE ELISA TEST ANTIKEHADE AVASTAMISEKS HOBUSTE AAFRIKA KATKU VIIRUSE (HAKV) VASTU (ETTENÄHTUD TEST)

Konkurentsi põhimõttel töötavat ELISA testi kasutatakse spetsiifiliste HAKV antikehade avastamiseks hobuslaste kõikide liikide seerumites. Laia spektriga, polüklooraalne, immuunne anti-HAKV meriseaseerum (edaspidi “merisea antiseerum”) on spetsiifiline serogrupile ja võimeline avastama kõiki tuntud HAK viiruse serotüüpe.

Testi põhimõtteks on reaktsiooni katkestamine HAKV antigeeni ja merisea antiseerumi vahel uuritava seerumi prooviga. HAKV antikehad uuritava seerumi proovis hakkavad konkureerima merisea antiseerumis olevate antikehadega, mis põhjustab värvaine vähenemise (pärast ensüümiga märgistatud antimerisea antikeha ja substraadi lisamist). Seerumit võib testida ühekordselt lahjendatud lahuses 1:5 (tilktestmeetod) või tiitrimise teel (seerumi tiitrimise meetod), et saada lahuse lõpptiitrid. 50 % ületavaid inhibitsiooniväärtusi võib pidada positiivseks.

Allpool kirjeldatud katseprotokolli kasutatakse Ühendkuningriigis asuva Pirbrighti hobuste aafrika katku piirkondlikus referentlaboris.

1.1 Katse käik

1.1.1 Plaatide ettevalmistamine

1.1.1.1 ELISA plaadid kaetakse HAKV antigeenidega, mis on ekstraheeritud nakatunud rakukultuuridest ja lahjendatud karbonaadi/vesinikkarbonaadi puhverlahuses, pH 9,6. ELISA plaate inkubeeritakse üleöö 4 °C juures.

1.1.1.2 Plaatide pestakse kolm korda, uhtudes ja tühjendades auke fosfaadiga puhverdatud soolalahusega (FPK), pH 7,2–7,4, ning kuivatatakse absorbeeriva paberiga.

1.1.2 Kontrollaugud

- 1.1.2.1 Positiivne kontrollseerum tiitritakse kahekordsete lahjenduste reas veerus 1, lahjendusastmelt 1:5 kuni astmeni 1:640, blokeerivas puhverlahuses (FPK, mis sisaldab 0,05 (massi/mahu)protsenti Tween 20, 5,0 (massi/mahu)protsenti lõssipulbrit (Cadbury's Marvel™) ja 1 (massi/mahu)protsenti täiskasvanud veise seerumit), nii et lõplik maht moodustaks 50 µl augu kohta.
- 1.1.2.2 Lisatakse 50 µl negatiivset kontrollseerumit lahjendusastmel 1:5 (10 µl seerumit + 40 µl blokeerivat puhverlahust) veeru 2 aukudesse A ja B.
- 1.1.2.3 Lisatakse blokeerivat puhverlahust 100 µl augu kohta veeru 2 aukudesse C ja D (tühikitse).
- 1.1.2.4 Lisatakse 50 µl blokeerivat puhverlahust veeru 2 aukudesse E, F, G ja H (meriseakontroll).

1.1.3 Tilktestmeetod

- 1.1.3.1 Blokeerivasse puhverlahusesse lisatakse iga uuritava seerumi lahust lahjendusastmel 1:5, selleks et dubleerida auke veergudes 3–12 (10 µl seerumit + 40 µl blokeerivat puhverlahust).

või

1.1.4 Seerumi tiitrimise meetod

- 1.1.4.1 Blokeerivas puhverlahuses valmistatakse iga uuritava proovi kahekordsete lahjenduste rida, (lahjendusastmelt 1:5 astmeni 1:640), iga veeru (3-12) kaheksas augus.

seejärel

- 1.1.5 Lisatakse 50 µl eelnevalt blokeerivas puhverlahuses lahjendatud merisea antiseerumit kõikidesse aukudesse, välja arvatud ELISA plaadi tühikitse aukudesse (kõik augud sisaldavad nüüd 100 µl).

- 1.1.5.1 Inkubeeritakse orbitaalsegistil 37 °C juures 1 tund.
- 1.1.5.2 Plaat pestakse kolm korda ja kuivatatakse nagu enne.
- 1.1.5.3 Igasse auku lisatakse 50 µl eelnevalt blokeerivas puhverlahuses lahjendatud, määrarõika peroksidaasiga (MRP) konjugeeritud küüliku-antimerisea seerumit.
- 1.1.5.4 Inkubeeritakse orbitaalsegistil 37 °C juures 1 tund.
- 1.1.5.5 Plaat pestakse kolm korda ja kuivatatakse nagu enne.

1.1.6 Kromogeen

Valmistatakse kromogeeni OFD (OFD = ortofenüüldiamiin) lahus vastavalt tootja juhtnõoidele (0,4 mg/ml steriilses destilleeritud vees) vahetult enne kasutamist. Lisatakse substraat (vesinikperoksiid = H₂O₂), nii et lõplik kontsentratsioon oleks 0,05-(massi/mahu)protsendiline (1:2000 30-protsendilisest H₂O₂ lahusest). Igasse auku lisatakse 50 µl OFD lahust ja plaadid jäetakse 10 minutiks laborilauale ümbritseva õhu temperatuuril seisma. Peatatakse reaktsioon, lisades 50 µl 1M väävelhapet (H₂SO₄) augu kohta.

1.1.7 Näit

Leitakse spektrofotomeetriliselt 492 nm juures.

1.2 Tulemuste esitamine

1.2.1 Arvutiprogrammi abil prinditakse välja uuritava ja kontrollseerumi optilise tiheduse (OT) väärtused ja inhibitsiooni protsent (IP) lähtuvalt neljas augus registreeritud merisea kontrollseerumi keskmisest väärtusest. OT ja IP väärtusi kasutatakse testi usaldatavuse üle otsustamiseks. Merisea kontrollseerumi ülemised (ÜPV) ja alumised piirväärtused (APV) jäävad vastavalt OT väärtuste 1,4 ja 0,4 vahele. Positiivse kontrolli lõpp-punkti tiiter, mille aluseks on 50 % IP, peaks olema 1:240 (1:120 ja 1:480 vahel). Plaadid, mis ei vasta nimetatud kriteeriumidele, tunnistatakse mitterahuldavaks. Kui positiivse kontrollseerumi tiiter on suurem kui 1:480 ja uuritavad proovid on endiselt negatiivsed, võib uuritavaid negatiivseid proove aktsepteerida.

Dubleeritud negatiivse kontrollseerumi augud ja dubleeritud tühikate augud peaksid andma IP väärtuse vahemikus vastavalt + 25 % ja -25 % ning + 95 % ja + 105 %. Kui tulemus jääb väljapoole nimetatud väärtusi, ei tähenda see, et plaat tunnistatakse kehtetuks, vaid seda, et taustavärvus veel muutub.

1.2.2 Uuritava seerumi diagnostika lävi (künnisväärtus) on 50 % (IP 50 %). Proovid, mille IP väärtused on üle 50 %, registreeritakse positiivsetena. Proovid, mille IP väärtused on alla 50 %, registreeritakse negatiivsetena.

Proove, mille IP väärtused on dubleeritud aukude künnisväärtusest ülal- või allpool, tuleb lugeda kahtlasteks. Selliseid proove võib uuesti testida tilktestmeetodil või tiitrimise teel. Positiivseid proove võib samuti tiitrida positiivsuse astme kindlaksmääramiseks.

Tilktesti skeem

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	K+		Uuritavad seerumid									
A	1:5	K-	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
B	1:10	K-	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
C	1:20	Tühikatse										
D	1:40	Tühikatse										
E	1:80	MS kontr										
F	1:160	MS kontr										
G	1:320	MS kontr	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
H	1:640	MS kontr	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

K- = negatiivne kontroll.

K+ = positiivne kontroll.

MS kontr = merisea kontroll.

Uuritavad seerumid

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	K+		Tilktesti skeem									
A	1:5	K–	1:5									1:5
B	1:10	K–	1:10									1:10
C	1:20	Tühikatse	1:20									1:20
D	1:40	Tühikatse	1:40									1:40
E	1:80	MS kontr	1:80									1:80
F	1:160	MS kontr	1:160									1:160
G	1:320	MS kontr	1:320									1:320
H	1:640	MS kontr	1:640									1:640

K– = negatiivne kontroll.

K+ = positiivne kontroll.

MS kontr = merisea kontroll.

2. KAUDNE ELISA TEST ANTIKEHADE AVASTAMISEKS HOBUSTE AAFRIKA KATKU VIIRUSE (HAKV) VASTU (ETTENÄHTUD TEST)

Järgnevalt kirjeldatud test on kooskõlas testikirjeldusega OIE diagnostiliste testide ja vaktsiinide standardite käsiraamatu 2. peatüki lõike 1 punktis 11, neljas väljaanne, 2000.

Rekombinantset VP7 proteiini on kasutatud antigeenina HAK viiruse antikehade avastamiseks; meetod on väga tundlik ja spetsiifiline. Selle proteiini muudeks eelisteks on stabiilsus ja nakkusohutus.

2.1 Testi käik

2.1.1 Tugev faas

2.1.1.1 ELISA plaadid kaetakse karbonaadi/vesinikkarbonaadi puhverlahuses, pH 9,6, lahjendatud rekombinantse HAKV-4 VP7-ga. Inkubeerida plaate üleöö 4 °C juures.

2.1.1.2 Pesta plaate viis korda destilleeritud veega, mis sisaldab 0,01 (massi/mahu)protsenti Tween 20 (pesemislahus). Pesemisjäädike eemaldamiseks suruda plaate õrnalt vastu kuivatuspaberit.

2.1.1.3 Plaadid blokeeritakse fosfaadiga puhverdatud keedusoolalahusega (FPK) + 5 (massi/mahu)protsendilise lõssipulbriga (Nestlé Dry Skim MilkTM), 200 µl augu kohta, ühe tunni jooksul 37 °C juures.

2.1.1.4 Eemaldatakse blokeeriv lahus ja plaadid surutakse ettevaatlikult vastu absorbeerivat materjali.

2.1.2 Uuritavad proovid

2.1.2.1 Uuritavad seerumiproovid ning positiivsed ja negatiivsed kontrollseerumid lahjendatakse vahekorras 1:25 FPK-s + 5 (massi/mahu)protsenti lõssi + 0,05 (massi/mahu)protsenti Tween 20, 100 µl augu kohta. Inkubeeritakse 1 tund 37 °C juures.

Tiitrimiseks teha kahekordsete lahjenduste rida alates lahjendusastmest 1:25 (100 µl augu kohta), üks seerum plaadi veeru kohta, ja teha sama positiivse ja negatiivse kontrollseerumiga. Inkubeeritakse 1 tund 37 °C juures.

2.1.2.2 Plaadid pestakse nii nagu kirjeldatud etapis 2.1.1.2.

2.1.3 Konjugaat

2.1.3.1 Jagatakse välja – 100 µl augu kohta – määrarõika peroksidaasiga (MRP) konjugeeritud antihobuse gammaglobuliini, mis on lahjendatud FPK lahuses + 5 % piima + 0,05 % Tween 20-ga, pH 7,2. Inkubeeritakse 1 tund 37 °C juures.

2.1.3.2 Plaadid pestakse nii nagu kirjeldatud etapis 2.1.1.2.

2.1.4 Kromogeen/Substraat

2.1.4.1 Lisada kromogeeni/substraadi lahust 200 µl augu kohta (10 ml 80,6 mM DMAB (dimetüül aminobensaldehüüd) + 10 ml 1,56 mM MBTH (3-metüül-2-benso-tiasoliin hüdrasoon hüdrokloriid) + 5 µl H₂O₂).

Värvaine areng peatatakse umbes 5 kuni 10 minuti pärast (enne kui negatiivne kontrollproov hakkab värvuma), lisades 50 µl 3N H₂SO₄.

Võib kasutada ka teisi kromogeene nagu ABTS (2,2'-Asino-bis-[3-etüülbensotiasoliin-6-sulfoonhape]), TMB (tetrametüül bensidiin) või OFD (ortofenüüldiamiin).

2.1.4.2 Plaatide näitused loetakse 600 nm juures (või 620 nm).

2.2 Tulemuste tõlgendamine

2.2.1 Arvestatakse välja künnisväärtus, liites negatiivsele kontrollväärtusele 0,6 (0,6 on standardne kõrvalekalle, mis arvestatakse 30 negatiivse seerumiga grupist).

2.2.2 Uuritavaid proove, mille absorptsiooniväärtused on allpool künnisväärtust, loetakse negatiivseteks.

2.2.3. Uuritavaid proove, mille absorptsiooniväärtused on suuremad kui künnisväärtus + 0,15, loetakse positiivseteks.

2.2.4 Uuritavad proovid, mille absorptsiooniväärtused on negatiivse ja positiivse vahepeal, on kahtlased ja tulemuse kinnitamiseks tuleb rakendada teist meetodit.

3. BLOKEERIV ELISA TEST ANTIKEHADE AVASTAMISEKS HOBUSTE AAFRIKA KATKU VIIRUSE (HAKV) VASTU (ETTENÄHTUD TEST)

Blokeeriv ELISA test on ette nähtud spetsiifiliste HAKV antikehade avastamiseks kõikide haigusele vastuvõtlike loomaliikide seerumites. VP7 on HAKV peamine antigeeniline, viiruseline proteiin, mida leidub üheksas serotüübis. Kuna monoklonaalne antikeha (Mak) suunatakse ka VP7 vastu, on analüüs väga tundlik ja spetsiifiline. Pealegi on rekombinantne VP7 antigeen täiesti kahjutu ning tagab seetõttu kõrge ohutusastme.

Testi põhimõtteks on reaktsiooni katkestamine rekombinantse VP7 kui ELISA plaadiga seotud antigeeni ja konjugeeritud Mak'i vahel, mis on spetsiifiline VP7 vastu. Uuritavas seerumis sisalduvad antikehad peatavad reaktsiooni antigeeni ja Mak'i vahel, mille tulemuseks on värvaine vähenemine.

Allpool kirjeldatud testi tehakse Euroopa Ühenduse hobuste aafrika katku referentlaboris Hispaanias Algetes.

3.1 Testi käik

3.1.1 ELISA plaadid

3.1.1.1 ELISA plaadid kaetakse karbonaadi/vesinikkarbonaadi puhverlahuses, lahjendatud rekombinantse HAKV-4 VP7-ga, pH 9,6. Inkubeerida üleöö 4 °C juures.

3.1.1.2 Plaat pestakse viis korda fosfaadiga puhverdatud keedusoolalahusega (FPK), mis sisaldab 0,05 (massi/mahu)protsenti Tween 20 (FPKT).

3.1.1.3 Plaat stabiliseeritakse, töödeldes seda stabiliseeriva lahusega (et võimaldada plaadi pikaajalist hoidmist 4 °C juures aktiivsust kaotamata) ja kuivatatakse absorbeeriva materjaliga.

3.1.2 Uuritavad proovid ja kontroll

3.1.2.1 Varjestuseks: uuritav seerum lahjendatakse FPKT lahuses 1:10 otse plaadil, nii et lõplik maht oleks 100 µl augu kohta. Inkubeerida 1 tund 37 °C juures.

3.1.2.2 Tiitrimiseks: uuritavast seerumist ja positiivsetest kontrollidest valmistatakse kahekordsete lahjenduste rida (100 µl augu kohta) lahjendusastmelt 1:10 astmeni 1:1 280 kaheksas augus. Negatiivset kontrolli testitakse lahjendusastmel 1:10.

3.1.3. Konjugaat

Lisatakse eellahjendatud, mädarõika peroksidaasiga (MRP) konjugeeritud Mak'i (monoklonaalsed antikehad VP7 vastu) igasse auku 50 µl augu kohta ja segatakse ettevaatlikult homogeensuse tagamiseks. Inkubeeritakse 30 minutit 37 °C juures.

3.1.4 Plaatte pestakse viis korda FPKT lahusega ja kuivatatakse nagu eespool kirjeldatud.

3.1.5 Kromogeen/Substraat

Lisada – 100 µl augu kohta – kromogeen/substraadi lahust [1 ml ABTS (2,2'-Asino-bis-[3-etüülbensotiasoliin-6-sulfoonhape]) 5 mg/ml + 9 ml substraadi puhverlahust (0,1 M fosfaat-tsitraadi puhverlahus, pH 4, mis sisaldab 0,03 % H₂O₂)] ja inkubeerida 10 minutit toatemperatuuril. Värvuse muutumine peatatakse, lisades – 100 µl augu kohta – 2 (massi/mahu)protsenti SDS (naatriumdodetsüülsulfaati).

3.1.6 Näit

Näitusid loetakse 405 nm juures ELISA lugeja abil.

3.2 Tulemuste tõlgendamine

3.2.1 Proovide kehtivus

Test on kehtiv, kui negatiivse kontrollproovi (NK) optiline tihedus (OT) on üle 1,0 ja positiivse kontrollproovi (PK) OT on alla 0,2.

3.2.2 Künnisväärtuse arvestamine

$$\text{Positiivne künnisväärtus} = \text{NK} - ((\text{NK} - \text{PK}) \times 0,3)$$

$$\text{Negatiivne künnisväärtus} = \text{NK} - ((\text{NK} - \text{PK}) \times 0,2)$$

kus NK on negatiivse kontrollproovi OT ja PK on positiivse kontrollproovi OT.

3.2.3 Tulemuste tõlgendamine

Proove, mille OT on positiivsest künnisväärtusest väiksem, loetakse HAKV antikehade suhtes positiivseteks.

Proove, mille OT on negatiivsest künnisväärtusest suurem, loetakse HAKV antikehade suhtes negatiivseteks.

Proove, mille OT jääb nende kahe väärtuse vahele, tuleb lugeda kahtlasteks ja loomadelt tuleb võtta uued proovid kahe või kolme nädala pärast.

V LISA

A osa

Kehtetuks tunnistatud direktiiv koos muudatuste loetluga (artikkel 22)

Nõukogu direktiiv 90/426/EMÜ
(EÜT L 224, 18.8.1990, lk. 42)

Nõukogu direktiiv 90/425/ EMÜ
(EÜT L 224, 18.8.1990, lk. 29)

ainult artikkel 15 lg 3

Nõukogu direktiiv 91/496/ EMÜ
(EÜT L 268, 24.9.1991, lk. 56)

ainult mis puudutab viiteid
direktiivile 90/426/EMÜ artikli 26
lõikes 2

Komisjoni otsus 92/130/ EMÜ
(EÜT L 47, 22.2.1992, lk. 26)

Nõukogu direktiiv 92/36/ EMÜ
(EÜT L 157, 10.6.1992, lk. 28)

Ainult artikkel 1

1994 ühinemisakti I lisa punkt V.E.I.A.3
(EÜT C 241, 29.8.1994, lk. 132)

Komisjoni otsus 2001/298/ EÜ
(EÜT L 102, 12.4.2001, lk. 63)

ainult mis puudutab viiteid
direktiivile 90/426/EEC artikkel 1
lõikes 1 ja I lisa punkt 2

Komisjoni otsus 2002/160/ EÜ
(EÜT L 53, 23.2.2002, lk. 37)

Nõukogu määrus (EÜ) No 806/2003
(ELT L 122, 16.5.2003, lk. 1)

ainult III lisa punkt 10

2003 ühinemisakti II lisa punkt 6.B.I.16
(EÜT L 236, 23.9.2003, lk. 381)

Nõukogu direktiiv 2004/68/ EÜ
(ELT L 139, 30.4.2004, lk. 321)

Ainult artikkel 15

Nõukogu direktiiv 2006/104/ EÜ
(ELT L 363, 20.12.2006, lk. 352)

Ainult lisa punkt. I.2.

Nõukogu direktiiv 2008/73/EÜ
(ELT L 219, 14.8.2008, lk 40)

Ainult artikkel 7

B osa

Siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtajad (artikkel 22)

Direktiiv	ülevõtmise tähtaeg
90/426/EMÜ	1 jaanuar 1992
90/425/EMÜ	1 juuli 1992
91/496/EMÜ	1 juuli 1992
92/36/EMÜ	31 detsember 1992
2004/68/EÜ	19 november 2005
2006/104/EÜ	-
2008/73/EÜ	1 jaanuar 2010

VI LISA

VASTAVUSTABEL

Direktiiv 90/426/EMÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2 punktid a ja b	Artikkel 2 punktid a ja b
Artikkel 2 punkt c	Artikkel 2 punkt c alapunktid i ja ii
Artikkel 2 punktid d kuni i	Artikkel 2 punktid d kuni i
Artikkel 3	Artikkel 3
Artikkel 4 lg 1 punktis 1 kuni 3	Artikkel 4 lg 1 kuni 3
Artikkel 4 lg 4 punktid i ja ii	Artikkel 4 lg 4 punktid a ja b
Artikkel 4 lg 5 punkt a, esimene kuni kuues taane	Artikkel 4 lg 5 punkt a alapunktid i kuni vi
Artikkel 4 lg 5 punkt b	Artikkel 4 lg 5 punkt b
Artikkel 4 lg 6 esimene lõik esimene kuni kaheksas taane	Artikkel 4 lg 6 esimene lõik punktid a kuni h
Artikkel 4 lg 6 esimene ja kolmas lõik	Artikkel 4 lg 6 teine ja kolmas lõik
Artikkel 5 lg 1	Artikkel 5 lg 1
Artikkel 5 lg 2 punkt a	Artikkel 5 lg 2 esimene lõik, punktid a ja b
Artikkel 5 lg 2 punkt b	Artikkel 5 lg 2 teine lõik, punktid a ja b
Artikkel 5 lg 2 punkt c	Artikkel 5 lg 3
Artikkel 5 lg 2 punkt d	Artikkel 5 lg 4
Artikkel 5 lg 3 punktid a ja b	Artikkel 5 lg 5 punktid a ja b
Artikkel 5 lg 3 punkt c esimene ja kolmas taane	Artikkel 5 lg 5 punkt c, esimene lõik, alapunktid i ja ii
Artikkel 5 lg 3 punkt c teine taane, viimane lause	Artikkel 5 lg 5 punkt c teine lõik
Artikkel 5 lg 3 punktid d ja e	Artikkel 5 lg 5 punktid d ja e
Artikkel 6	Artikkel 6

Artikkel 7	Artikkel 7
Artikkel 8 lg 1 esimene lõik, esimene ja teine taane	Artikkel 8 lg 1 punktid a ja b
Artikkel 8 lg 1 teine lõik	Artikkel 8 lg 2
Artikkel 8 lg 2	Artikkel 8 lg 3
Artikkel 9	Artikkel 9
Artikkel 10	Artikkel 10
Artikkel 11 lg 1	Artikkel 11
Artikkel 11 lg 2	-
Artikkel 12	Artikkel 12
Artikkel 13	Artikkel 13
Artikkel 14	Artikkel 14
Artikkel 15	Artikkel 15
Artikkel 16 lg 1 punktid a kuni f	Artikkel 16 lg 1 punktid a kuni f
Artikkel 16 lg 1 lõpulause	-
Artikkel 16 lg 2	Artikkel 16 lg 2
Artikkel 17	Artikkel 18
Artikkel 18	Artikkel 17
Artikkel 19 punktid i kuni iv	Artikkel 19 punktid a kuni d
Artikkel 22	-
Artikkel 23	Artikkel 20
Artikkel 24 lg 1 ja 2	Artikkel 21 lg 1 ja 2
Artikkel 24 lg 3	-
Artikkel 25 lg 1 ja 2	Artikkel 21 lg 1 ja 3
Artikkel 26	-
Artikkel 27	-
-	Artikkel 22

-

Artikkel 28

A lisa

B lisa

C lisa

D lisa

-

-

Artikkel 23

Artikkel 24

I lisa

II lisa

III lisa

IV lisa

V lisa

VI lisa